

Juryrapport Podiumkids Publieksprijs 2026

Dit juryrapport is opgesteld door de kinderjury van de Podiumkids Publieksprijs 2026. De kinderjury bestaat dit jaar uit zeven kinderen in de leeftijd van 7 tot en met 15 jaar: Abel Ruof (12), Dide Rovers (15), Floris van Dalen (10), Linne Sykora (11), Nova Welbroek (11), Oumairah Isabel Lima (11) en Yannik Zoet (8).

Kinderen uit het hele land hebben het afgelopen theaterseizoen gestemd op hun favoriete voorstellingen. Op basis van de uitgebrachte stemmen is een top 5 samengesteld van voorstellingen met de hoogste waardering. De vijf voorstellingen die door álle Nederlandse kinderen het best beoordeeld zijn, maken kans op de Podiumkids Publieksprijs.

Welke van de genomineerde voorstellingen de winnaar wordt, bepaalt de Podiumkids kinderjury. Zij hebben vanaf oktober vorig jaar met veel enthousiasme zoveel mogelijk van de 18 meedingende voorstellingen bekeken en beoordeeld, waaronder de vijf producties die de hoogste waardering kregen van het publiek. Op 7 juni 2026 zijn de juryleden samengekomen en hebben zij onder leiding van theater- en dansjournalist Annette Embrechts deze vijf voorstellingen stuk voor stuk besproken. Het oordeel van de kinderjury over deze voorstellingen staat verwoord in het bijgevoegde juryrapport.

De vijf genomineerden voor de Podiumkids Publieksprijs 2026 zijn:

Duik (6+)	• Jansen & de Boer
Hou vast (7+)	• Het Houten Huis en DeRonde/Deroo
Oom Fjodor, de kleine dierenvriend (6+)	• Het Filiaal theatermakers en Thomas, Sacha en Jos
Prikkels (8+)	• BonteHond en Schweigman&
Wintersprookje (6+)	• MaxTax Muziektheater

Een mooie mix van diverse (muziek)theaterstijlen zijn vertegenwoordigd in deze top vijf, van verhalend tot woordeloos en van fysiek tot poppenspel! De kinderjury vond twee voorstellingen er echt bovenuit springen. Na een leuke, verhitte discussie is het hen gelukt daar een winnaar uit te kiezen! Die wordt bekendgemaakt op het Jeugdtheatergala tijdens het Nederlands Theater Festival op 13 september in Theater De Krakeling.

Duik (6+)

door Jansen & de Boer

Duik (6+) neemt je mee naar een zwembad waar alles draait om spannende sprongen, grote dromen en kleine angsten. Vanaf de hoge duikplank lijkt de wereld steeds kleiner te worden, terwijl je hoofd juist voller raakt met spannende gedachten. Wat als het misgaat? Wat als je niet durft? Met een aanstekelijke mix van dans, muziek en humor nemen Jansen & de Boer hun publiek mee langs verschillende verhalen over onzekerheid, moed en het overwinnen van angsten.

Alle juryleden zijn lovend over het decor. Hoewel er geen echt zwembad op het toneel staat, ontstaat vanaf het eerste moment de overtuiging dat de voorstelling zich daadwerkelijk in een zwembad afspeelt. Omkleedhokjes, een glijbaan en een badmeesters plek roepen direct hele herkenbare beelden op. Bovendien is het decor handig opgebouwd: de verschillende onderdelen hebben meer functies en worden voortdurend slim ingezet. Zo dienen de omkleedhokjes niet alleen als decorstuk, maar ook als speel- en verkleedruimte voor de acteurs.

Ook het poppenspel maakt veel indruk op de jury. De kinderpersonages worden met zoveel overtuiging tot leven gebracht dat de jury al snel vergeet dat zij naar poppen kijkt. Zelfs het ontbreken van benen valt nauwelijks op. Bijzonder knap vindt de jury dat één speler meerdere poppen tegelijkertijd bedient en daarbij verschillende stemmen en persoontjes neerzet, zonder dat dit verwarrend wordt.

Het thema van onzekerheid, innerlijke stemmetjes en het overwinnen van angsten loopt als een rode draad door de voorstelling. Niet iedereen herkent uit eigen ervaring de specifieke angsten rondom zwemles, maar de emoties en twijfels van de personages zijn voor de jury wel degelijk herkenbaar. Juist door de alledaagse situaties uit het zwembad blijft de voorstelling dicht bij wat kinderen echt meemaken. Dankzij het sterke spel van Jansen & de Boer en de humoristische momenten worden spannende en ongemakkelijke situaties lekker licht en luchtig gebracht. Daardoor combineert Duik een serieuze boodschap met veel plezier en overduidelijke lachmomenten, voor kinderen en hun ouders.

Linne: "Mijn moeder moest er erg om lachen, omdat ze het gedoe met kinderen heel erg kon herkennen."

At the bottom of the page, there is a decorative border consisting of several blue triangles pointing to the left, arranged in a row.

Hou Vast (7+) – door Het Houten Huis en DeRonde/Deroo

Hou Vast (7+) is een voorstelling van Het Houten Huis en DeRonde/Deroo waarin drie reizigers op zoek gaan naar houvast. Onderweg proberen ze steun te vinden bij elkaar, hun herinneringen en hun dromen. Met indrukwekkende acrobatiek veranderen de spelers voortdurend van vorm. Zonder veel woorden vertellen twee acrobaten en een muzikant een verhaal vol beweging, balans en samenwerking. Door middel van muziek, geluiden en fysieke beelden ontstaat een fantasierijke wereld waarin alles voortdurend verandert. Hou Vast is een absurde, poëtische en visueel verrassende voorstelling over vertrouwen, verbondenheid en het zoeken naar je eigen plek in de wereld.

De jury merkt al snel dat Hou Vast anders werkt dan veel andere voorstellingen. Waar sommige producties een duidelijk verhaal vertellen, nodigt deze voorstelling uit om zelf naar betekenis te zoeken. Dat maakt het voor sommige kinderen spannend en interessant, terwijl anderen het daardoor wat lastiger vinden om te volgen. De zoektocht van drie reizigers naar houvast blijft daardoor soms mysterieus en ongrijpbaar. Maar wel grappig en bijzonder om naar te kijken.

Wat de jury direct opvalt, is de indrukwekkende manier waarop de spelers alles vertellen met hun lichaam. Door te klimmen, balanceren, rollen als een dobbelsteen, struikelen en elkaar op te vangen laten zij zien hoe afhankelijk de personages tijdens deze reis van elkaar zijn. De fysieke samenwerking levert bovendien veel humor op; een beweging van de één lijkt direct invloed te hebben op de ander, alsof ze samen op een luchtbed liggen.

Over de vormgeving is de jury heel enthousiast. Met eenvoudige middelen zoals rook en zaklampen worden verrassend veel werelden opgeroepen, zoals het verdwalen in de mist. De zaklamp verandert moeiteloos van vuurtoren in een camera of kampvuur, terwijl de rook zorgt voor een mysterieuze en soms bijna magische sfeer.

Ook het ter plekke gemaakte geluid maakt veel indruk. Muziek ontstaat uit onverwachte bronnen zoals een hoorbare rits, schurende handen, bolle wangen en andere lichaamsgeluiden. De jury geniet echt van de creativiteit waarmee deze spelers geluiden maken, waaronder een hilarische imitatie van een radio die tussen zenders zoekt. Uiteindelijk concludeert de jury dat de acrobatiek een taal op zichzelf vormt: zonder veel woorden laten de spelers gevoelens als onzekerheid, verdwalen, verbondenheid en het zoeken naar houvast overtuigend tot leven komen. Hoewel niet iedereen het verhaal volledig weet te volgen, blijft de jury onder de indruk van de creativiteit, het fysieke spel en de inventieve manier waarop beeld, beweging en livemuziek samenkomen in deze eigenzinnige voorstelling.

Nova: "Ze lieten met acrobatiek hun gevoelens zien, dat was heel knap gedaan"

A decorative border at the bottom of the page consisting of several blue triangles pointing to the left, arranged in a row.

Oom Fjodor, de kleine dierenvriend (6+) – door Het Filiaal theatermakers en Thomas, Sacha en Jos

Oom Fjodor, de kleine dierenvriend (6+) gaat over een uitzonderlijk serieuze en zelfstandige jongen, die al op jonge leeftijd kan lezen en voor zichzelf kan zorgen. Zijn grote liefde voor dieren zorgt echter voor problemen wanneer hij een pratende kat mee naar huis neemt. Als zijn ouders hem dwingen te kiezen tussen de kat of het gezin, besluit de jongen die Oom Fjodor wordt genoemd het huis te verlaten. Hij trekt de wijde wereld in en beleeft avonturen vol pratende dieren, een bijzondere postbode en absurde situaties. De voorstelling is een komische en muzikale chaos over vriendschap, vrijheid en het idee dat wijsheid niet per se met leeftijd te maken heeft.

De voorstelling Oom Fjodor, de kleine dierenvriend (6+) wordt door de jury bij uitstek geroemd om het sterke acteerwerk. De acteurs wisselen razendsnel tussen mensen en dieren en doen dat met zo weinig middelen dat je bijna vergeet dat er eigenlijk gewoon mensen op het toneel staan. Een kat hier, een hond daar: alles wordt geloofwaardig tot leven gebracht met puur spel en veel fantasie.

De muziek speelt een grote rol en verrast voortdurend, met meerstemmige zang die zelfs vierstemmig durft te gaan. Ook alledaagse voorwerpen zoals een scheerapparaat en milkshakemaker worden ingezet als vrolijke instrumenten, hetgeen voor veel verbazing en bewondering zorgt.

Een bijzonder hoogtepunt is de slimme manier waarop dieren zijn gemaakt, zoals een vogel van een vuilniszak en een schaar die toch overtuigend tot leven komt. De hoofdfiguur Fjodor wordt afwisselend gespeeld door een acteur en een pop, en die pop is zo goed gemaakt dat je bijna vergeet dat iemand hem bestuurt. De humor zit ook in kleine herhalingen, zoals een vogel die steeds "Wie is daar?" roept, wat bij het publiek goed blijft hangen. Wel vinden sommige juryleden de voorstelling vooral gericht op jongere kinderen. Dat verklaart ook deels de eenvoudige en duidelijke vertelstructuur, die het verhaal makkelijk te volgen maakt.

Het decor vindt de jury creatief bedacht, maar ziet er ook een beetje uit als een georganiseerde chaos, met een spandoek vol kleding dat zowel slim als licht verwarrend is. Sommige juryleden voelen zich door de voorstellingstrailer op het verkeerde been gezet: ze verwachten een spectaculairder decor dan dat er daadwerkelijk is te zien. Toch wint uiteindelijk de verbeelding het van het decor, want met minimale middelen wordt een hele fantasierijke wereld op het toneel gezet.

Oumairah: "Het is knap dat de spelers zo snel én veel kunnen wisselen van rol."

Prikkels (8+) –

door BonteHond en Schweigman&

De voorstelling Prikkels (8+) nodigt het publiek uit om een verrassende en zintuiglijke reis te maken langs uiteenlopende prikkelervaringen. In een speelse en onderzoekende setting verkennen drie spelers hoe prikkels gevoelens kunnen oproepen die variëren van plezier en nieuwsgierigheid tot spanning en terugtrekking. Fysieke expressie en muziek worden gecombineerd om een herkenbare en toegankelijke wereld te creëren. Door het publiek actief te betrekken, ontstaat er een gedeelde ervaring waarin ruimte is voor zowel individuele beleving als onderlinge afstemming. Een voorstelling vol relevante vragen over verschillen in prikkelverwerking en persoonlijke grenzen.

De jury wordt bij Prikkels meteen gegrepen door dozen, boxen, stekels en balletjes die het toneelbeeld speels én licht dreigend maken. De ervaring is intens en soms ronduit ongemakkelijk, en dat bedoelen de makers duidelijk niet als bijwerking maar als hoofdingrediënt. Vooral de geluiden blijven hangen: hard, schurend en soms gewoon irritant – vast precies zoals bedoeld... De kleur van het decor verschiet van grijsblauw naar felrood, waarbij het grijsblauw volgens de juryleden staat kalm en het felrood voor prikkels. De voorstelling laat overtuigend voelen hoe het is om overspoeld te raken door prikkels en geen uitknop te kunnen vinden. De jury ging echt mee in de hoeveelheid prikkels van de voorstelling; sommige geluiden ervoeren ze zelfs als niet fijn.

De hoofdpersoon zoekt herhaaldelijk een uitweg en kruipt letterlijk weg in een doos. De jury herkent dit gedrag in het dagelijks leven, waarin geluiden, drukte en verwachtingen soms net zo hard binnenkomen. Voorbeelden vliegen over tafel van te veel praten, te veel herrie en te veel tegelijk, en de behoefte om dan even te verdwijnen. Prikkels maakt die behoefte invoelbaar en bijna tastbaar. Tegelijk merkt de jury op dat het soms een tikje wordt aangedikt, maar dat dit juist wel helpt om de boodschap scherp neer te zetten. De voorstelling slaagt erin om inzicht te geven in overprikkeling zonder het zwaar te maken, en dat is knap. Prikkels blijft daardoor niet alleen hangen in het hoofd, maar ook nog een tijdje in de oren en ergens diep in de buik.

Dide: "Het breakdancen aan het eind van de voorstelling was echt heel knap".

Wintersprookje (6+) – door MaxTak Muziekheater

Wintersprookje (6+) vertelt het verhaal van Perdita, die bij een herder in het bos woont maar voelt dat ze daar niet thuishoort. Ondertussen loopt koning Leontes rond met groot schuldgevoel, omdat hij zijn vrouw in een standbeeld heeft veranderd en zijn dochter zestien jaar geleden is kwijtgeraakt. Die dochter blijkt Perdita te zijn, al weet nog niet iedereen dat. Tegelijkertijd vlucht Fleurizan het bos in, omdat haar vader haar dwingt te trouwen. In het bos komen al deze verhaallijnen samen, tussen beren, muzikanten en avontuurlijke ontmoetingen. De voorstelling is een speelse en energieke bewerking van Shakespeare's *The Winter's Tale*, vol actie, liefde en humor. Met livemuziek, spannende scènes en een vleugje magie groeit het verhaal uit tot een vrolijk en ontroerend familietheaterstuk waarin alles uiteindelijk samenkomt.

De jury vindt Wintersprookje een energieke voorstelling die Shakespeare op een frisse manier vertelt. Een geslaagde combinatie van klassiek en modern, vol grappige en verdrietige momenten, waarin fantasie en herkenbare gevoelens heel makkelijk naast elkaar bestaan. Opvallend vindt de jury de actuele verwijzingen, waaronder een onverwachte knipoog naar Elon Musk die voor veel gelach zorgt. Zo zit de voorstelling vol komische momenten, waarvan vooral de terugkerende beergrap en de bewust 'fout' gespeelde situaties in de smaak vallen.

De jury vindt het acteerwerk erg goed; scènes zoals het 'paardrijden' laten creativiteit van de spelers zien, en de samenwerkingen en choreografie dragen bij aan een levendige speelstijl. Ook tonen de spelers lef door soms uit hun rol te stappen, wat zorgt voor een speelse interactie met het publiek. Dat tegelijkertijd het oorspronkelijke Shakespeare-gevoel aanwezig blijft, vindt de jury erg knap.

Het decor is relatief eenvoudig, maar blijkt verrassend veelzijdig: met kleine aanpassingen ontstaan steeds nieuwe locaties en sferen. De toevoeging van licht versterkt dit effect en zorgt voor een fantasierijke wereld die blijft boeien. En wauw, wat een mooi kostuum draagt de koningin! De jury was niet van elk kostuum zo onder de indruk, maar concludeert wel dat de kostuums sterk ontworpen zijn, omdat ze zo goed bij de personages passen en slim gebruikt worden in het stuk.

De muziek speelt een belangrijke rol. De muzikanten zitten niet verborgen aan de zijkant van het podium, maar maken deel uit van het decor en het spel. Soms spelen zij muziek, maar op andere momenten nemen ze ook even een rol op zich. De jury vindt dat de muziek daardoor een veel natuurlijker onderdeel wordt van de voorstelling. En de liedjes? Die zijn afwisselend, met piano, orgel, drums en andere muzikale elementen – en ondersteunen de sfeer in het verhaal. De jury vindt het knap dat de acteurs niet alleen hun rollen spelen, maar ook zingen. Goed dat de liedjes ook te horen zijn op Spotify, dat vindt de jury een slim idee. Je kunt ze daardoor ook onderweg naar huis nog eens luisteren.

Hoewel de voorstelling wat lang aanvoelt voor de jury, blijft er voortdurend iets te zien of te horen dat de aandacht vasthoudt. Onder de humor ligt een herkenbare boodschap over trouw blijven aan jezelf, die vooral zichtbaar wordt in de relatie tussen de twee meisjes. Één jurylid vindt Fleurizan echt een 'rebellion': "Je kan gewoon doen wat je wilt, dat vind ik wel mooi". Wintersprookje balanceert daarmee tussen toen en nu en tussen fantasie en werkelijkheid en biedt een vermakelijke, muzikale en eigenzinnige theaterervaring die nog lang blijft nazinderen, vinden de kinderen van jury.

Floris: "Wintersprookje zit tussen waarheid en fantasie."

